

Al Winnans

NŐ AZ ERKÉLYEN

(WOMAN ON THE BALCONY)

Hetente kétszer-háromszor látom
amikor, ha az időjárás engedi, kiül az erkélyre a
régis olasznegyedben, már ami megmaradt a North Beach-ből

köpenye kissé szétnyílván
lapozgat egy könyvben
nem foglalkozik az utcán levőkkel

nézem, amint feláll
ásító lábai erős oszlopok, felnyúlnak az égig
elmém határvonaláig

szemeim az érzéki ujjaival lapozó
oldalak olvasását koldulják
egy gyors pillantást csupán
egy intim utat a lapokra
oda, ahol köpenye
szétnyílik kissé

egy út tiltott helyekre
visszarepülni az időben
egy másik helyre, másik világba
az erkély magasában, ahol én sem
veszek tudomást az utcán járókelőkről.

SAN FRANCISCO-SZILUETT

(SAN FRANCISCO SKYLINE)

A ködbe borult San Francisco
Úgy viseli történelmét
Mint egy kéjnő szűk ruhában

Lélegzete vágyakozással tölti fel orrcimpádat
Egy kötélháncos balerina
Múltjának szellemei egymásba olvadnak
Falainak szobái belépésre bátorítanak

Boxerként szorulnak ökölbe a kezek
Úgy játszik gondolataiddal, mint egy kártyás
Akár a torzító tükrök útvesztőjében, úgy
Nyílnak és záródnak Nirvána ajtajai

Olyan, mint egy öregedő zsoké
Utolsó lovaglására vágyik
Egy pazar lovon, mely könnyedén
Szinte izzadság nélkül
Halad át a célvonalon

VASÁRNAPI GONDOLATOK

(SUNDAY THOUGHTS)

Van költő, aki gyorsan ír,
Mintha próbálna a halálnál
Egy lépéssel előbbre tartani.
Van költő, aki testre szabott pontossággal ír,
Szeretné, hogy minden sor tökéletesen illeszkedjen.

Van költő, aki játszik a verssel,
Építőelemként használ minden szót.
Van, aki irodalmi hírnév reményében ír.
Van, aki azért, hogy
Ágyába nőket csábítson.

Ma, egy versszerkesztő a hírnévről
Kért verset tőlem.
Kértem tőle honoráriumot,
Bár a lelkemet már régen eladtam.
Költőként régóta milliomos vagyok.

GYUKICS GÁBOR fordításai